

اخبار

بیانیه ضدایرانی گروه ۷ در مونیخ

اعضای گروه هفت بار دیگر ادعاهایی را درباره نقش منطقه‌ای و برنامه هسته‌ای ایران را تکرار کردند.

به گزارش ایسنا، وزرای خارجه گروه هفت شامل آمریکا، کانادا، فرانسه، آلمان، ایتالیا، ژاپن، انگلیس و همچنین مسئول سیاست خارجی اتحادیه اروپا روز شنبه و در حاشیه کنفرانس امنیتی مونیخ‌گردهم آمدند.

طی بیانیه‌ای که که در وبگاه وزارت خارجه ایتالیا به عنوان رئیس دوره‌ای این گروه منتشر شده، بار دیگر از ایران خواسته شده «کمک به ارتش روسیه و جنگ تجاوزکارانه آن علیه اوکراین» را متوقف کند.

آن‌ها همچنین از تمام کشورها خواسته‌اند «تأمین اجزا و قطعات مربوط به برنامه پهبادی ایران» که ادعا شده در راستای «حمایت از اقدامات جنگی روسیه» است را متوقف کنند. این ادعاها در حالی مطرح شده که ایران بارها اعلام کرده در جنگ اوکراین و روسیه، یک طرف جنگ نیست و این کشورهای غربی هستند که با ارسال سلاح به یک طرف جنگ، بر آتش نزاع می‌دمند.

گروه هفت با تکرار ادعا درباره نقش منطقه‌ای ایران، مدعی شد ادامه ارسال سلاح از ایران برای ارتش یمن نقض قطعنامه ۳۲۱۶ شورای امنیت سازمان ملل است و باعث تشدید تنش‌ها در منطقه می‌شود.

ایران در پاسخ به ادعاهای قبلی غربی‌ها، تأکید کرده «نیروی نیابتی» در منطقه ندارد و گروه‌های مقاومت و ارتش یمن بر اساس منافع کشورهای خود اقدام می‌کنند.

اعضای گروه هفت در پایان «بر عزم خود مبنی بر اینکه ایران نباید هرگز به سلاح هسته‌ای دست یابد، تأکید کردند».

آن‌ها از «تشدید بدون وقفه» در برنامه هسته‌ای ایران که به ادعای آن‌ها «هیچ‌گونه توجیه غیرنظامی ندارد و به صورت خطرناکی آن‌را به فعالیت‌های مرتبط با سلاح نزدیک می‌کند، عمیقاً ابراز نگرانی کردند».

ایران تاکنون بارها اعلام کرده به‌دنبال ساخت سلاح هسته‌ای نیست و پیشرفت در برنامه‌های هسته‌ای نیز طبق برجام و به دلیل بدعهدی طرف غربی بوده است.

تهران تأکید کرده اقدامات هسته‌ای ایران برگشت‌پذیر بوده و به محض بازگشت غربی‌ها به توافق، این اقدامات به روند گذشته بازمی‌گردد.

گروه هفت در پایان و درباره برنامه هسته‌ای ایران تأکید کردند: «راه‌حل دیپلماتیک بهترین مسیر برای رسیدگی به نگرانی‌های جهانی است».

رهبران حزب الله و رئیس‌جمهور لبنان در جریان نشست.

محمدنظیف شهبانی، استاد مطالعات آسیای میانه و خاورمیانه دانشگاه ایدینپایا بلومینگتون آمریکا هم

پیش بینی اینکه دلیل برگزاری این نشست، انتخاب

نماینده ویژه سازمان ملل در امور افغانستان باشد، به

حریف برای داد است؛ موضعی که سبب هراس

صهیونیست‌های شهرک نشین در این مناطق

شده است. تاکنون دهها هزار صهیونیست از

ترس حملات مقاومت از شهرک‌های نزدیک

مرزهای لبنان خارج شده‌اند.

رسانه‌های رژیم صهیونیستی نیز طی روز

گذشته اعلام کردند که حزب‌الله با عملیات‌های

خود، ساکنان شهرک‌های صهیونیست نشین

شمال فلسطین اشغالی را به اسارت گرفته است.

برخی آن را نشست به رسمیت شناختن حکومت

سرپرست افغانستان از سوی جامعه جهانی تلقی

کرده‌اند و برخی دیگر آن را نمایشی بی‌فایده می‌دانند.

عده دیگری هم معتقد هستند که صحنه گردان اصلی

این نشست، نه سازمان ملل که آمریکاست و هدف

آن تأمین منافع آمریکا است و نه منافع افغانستان.

برخی به دعوت نشدن تمام گروه های سیاسی به

نشست دوحه‌اشاره می‌کنندو اعتقاد دارند که تشکیل

حکومت فراگیر در افغانستان تنها در حد یک شعار

است.

در عین حال آمریکا اعلام کرده که بنا ندارد روابط

با حکومت سرپرست افغانستان را عادی سازی کرده

یا به رسمیت بشناسد؛ چرا که آنان به تعهدات خود

عمل نکرده‌اند.

بر اساس گزارش ایراف، در مقابل سازمان ملل توضیح می‌دهد که به دنبال آن است که فرستاده ویژه خود را در افغانستان مستقر کند، واشنگتن در واکنشی اعلام کرده که از این موضوع “قویا حمایت می‌کند” اما حکومت سرپرست افغانستان این موضوع را نپذیرفته است و حتی تأکید کرده که ممکن است در نشست دوحه شرکت نکند.

امتیازگیری انتخاباتی آمریکا از افغانستان

دومین نشست دوحه را ادامه نشست قبلی نظر می‌داند و در همین راستا گفت که این نشست بیشتر برای آمریکا کارکرد انتخاباتی دارد. وی اظهار کرد: جمهوری‌خواهان می‌خواهند ناکامی دولت جو بایدن در نحوی خروج نیروهای آمریکایی از افغانستان را به نمایش بگذارند؛ اما اگر دولت بایدن موفق به گرفتن پاره ای امتیازات از حکومت سرپرست افغانستان شود و جای پای خود را به نحوی در افغانستان مستحکم‌تر کند، می‌تواند از آن به عنوان یک برگ برنده در انتخابات استفاده کند.

به گزارش ایسنا، وی ادامه می‌دهد: “قبضه فلسطین و جنگ غزه از یک سو و تحولات لبنان و درگیری‌های پراکنده یمن و غیره از سوی دیگر امریکا را زیر فشار داشته و چنانچه نشست دوحه برای آمریکا دستاوردی نداشته باشد، دموکرات‌ها می‌توانند آن را به عنوان یک موفقیت و پیروزی در سیاست‌خارجی به نمایش بگذارند. بنابراین افغانستان می‌تواند تاثیر بسزایی در جریان رقابت‌ها و گفتگوهای انتخاباتی آمریکا داشته باشند.

این کارشناس امور افغانستان البته تأکید دارد هر نتیجه‌ای که در این نشست رقم بخورد، چندان قابل اعتنا نیست چرا که هیچ ضمانتی برای پایبندی آمریکا به آن تعهدات وجود ندارد؛ چنانکه مشابه این رفتار را در مذاکرات هسته‌ای ایران و آمریکا و برجام مشاهده کردیم.

نورزایی درباره پیش بینی خود از توافقات دوحه گفت: به نظر نمی‌رسد حکومت سرپرست افغانستان جز توافقات پشت پرده‌ای که در تفاهم‌نامهی دوحه داشته‌اند، به موارد دیگری تن دهند. تجربهی دو سال حکومت‌داری آنان نشان می‌دهد که برای نه هیچ عنوان از سیاست‌های خویش کوتاه نخواهند آمد. بنابراین، آنان خروجی نشست‌های دوحه را در صورتی قبول خواهند کرد که به تقویت حاکمیت آنان در آینده کمک کند.

محمدنظیف شهبانی، استاد مطالعات آسیای میانه و خاورمیانه دانشگاه ایدینپایا بلومینگتون آمریکا هم پیش بینی اینکه دلیل برگزاری این نشست، انتخاب نماینده ویژه سازمان ملل در امور افغانستان باشد، به قبول خواهند کرد که به تقویت حاکمیت آنان در آینده کمک کند.

حفظ منافع آمریکا محور نشست دوحه

محمدنظیف شهبانی، استاد مطالعات آسیای میانه و خاورمیانه دانشگاه ایدینپایا بلومینگتون آمریکا هم پیش بینی اینکه دلیل برگزاری این نشست، انتخاب نماینده ویژه سازمان ملل در امور افغانستان باشد، به قبول خواهند کرد که به تقویت حاکمیت آنان در آینده کمک کند.

محمدنظیف شهبانی، استاد مطالعات آسیای میانه و خاورمیانه دانشگاه ایدینپایا بلومینگتون آمریکا هم پیش بینی اینکه دلیل برگزاری این نشست، انتخاب نماینده ویژه سازمان ملل در امور افغانستان باشد، به قبول خواهند کرد که به تقویت حاکمیت آنان در آینده کمک کند.

محمدنظیف شهبانی، استاد مطالعات آسیای میانه و خاورمیانه دانشگاه ایدینپایا بلومینگتون آمریکا هم پیش بینی اینکه دلیل برگزاری این نشست، انتخاب نماینده ویژه سازمان ملل در امور افغانستان باشد، به قبول خواهند کرد که به تقویت حاکمیت آنان در آینده کمک کند.

محمدنظیف شهبانی، استاد مطالعات آسیای میانه و خاورمیانه دانشگاه ایدینپایا بلومینگتون آمریکا هم پیش بینی اینکه دلیل برگزاری این نشست، انتخاب نماینده ویژه سازمان ملل در امور افغانستان باشد، به قبول خواهند کرد که به تقویت حاکمیت آنان در آینده کمک کند.

محمدنظیف شهبانی، استاد مطالعات آسیای میانه و خاورمیانه دانشگاه ایدینپایا بلومینگتون آمریکا هم پیش بینی اینکه دلیل برگزاری این نشست، انتخاب نماینده ویژه سازمان ملل در امور افغانستان باشد، به قبول خواهند کرد که به تقویت حاکمیت آنان در آینده کمک کند.

محمدنظیف شهبانی، استاد مطالعات آسیای میانه و خاورمیانه دانشگاه ایدینپایا بلومینگتون آمریکا هم پیش بینی اینکه دلیل برگزاری این نشست، انتخاب نماینده ویژه سازمان ملل در امور افغانستان باشد، به قبول خواهند کرد که به تقویت حاکمیت آنان در آینده کمک کند.

وزارت بهداشت نوار غزه اعلام کرد که تعداد شهدای تجاوزات مستمر رژیم صهیونیستی به نوار غزه در حالی وارد صد و سی و پنجمین روز خود می‌شود که اشغالگران دست به جنایات جدید در غزه زده‌اند و در سطح بین‌المللی پس از درخواست الجزایر برای رأی گیری در قطعنامه‌ای با محوریت آتش بس در غزه در روز سه شنبه آمریکا تهدید کرد که پیش‌نویس قطعنامه جدید در شورای امنیت سازمان ملل که خواستار «آتش بس فوری به دلایل انسانی» در نوار غزه می‌شود، وتو خواهد کرد.

وزارت بهداشت نوار غزه اعلام کرد که تعداد شهدای تجاوزات مستمر رژیم صهیونیستی به نوار محاصره شده غزه به ۲۸ هزار و ۹۸۵ شهید و مجروح شدن ۶۸ هزار و ۸۸۳ تن دیگر رسیده‌است.

وزارت بهداشت افزود: اشغالگران طی ۲۴ ساعت گذشته ۱۳ کشتار علیه خانواده‌ها در نوار غزه انجام دادند که ۱۲۷ شهید و ۲۰۵ مجروح برجای گذاشته‌است.

کارشناسان بررسی کردند

نشست دوحه؛ به نام افغانستان به کام آمریکا

گروه بین الملل - دومین نشست سازمان ملل یا موضوع افغانستان، روز گذشته (یکشنبه) در دوحه قطر برگزار می‌شود؛ واکنش مردم افغانستان به این نشست متفاوت بوده است.

در افغانستان، برآورده شود که به یک دورنمای مثبت از صلح پایدار و حل بحران در افغانستان برسیم که به نظر من این خواسته بزرگ از عهده و توان نشست دوحه خارج است.

نشستی برای به رسمیت شناخته شدن حکومت

سرپرست‌افغانستان

غفران بدخشانی، شاعر نامدار افغانستانی و فعال مسائل اجتماعی-سیاسی افغانستان اعتقاد دارد بحث اصلی این نشست، تعامل با حکومت سرپرست افغانستان است؛ و گمانه‌زنی‌هایی وجود دارد که سازمان ملل، کرسی افغانستان را برای دو سال به آنان واگذار کند و به نحوی حکومت سرپرست افغانستان را به پایبندی به ارزش‌های حقوق بشری و ویژه حقوق زنان و این موضوعات و ادار نماید که باید بگیریم چگونه پیش می‌رود.

وی تأکید می‌کند که اصل مسئله این است که از مردم افغانستان کسی در این نشست نیست. این دوره هم پشت دروازه‌های بسته برگزار می‌شود، در نشست قبلی دوحه، مقامات حکومت سرپرست افغانستان بودند و دولت آمریکا، در این نشست دوحه هم برخی مقامات حکومت سرپرست افغانستان هست و دولت آمریکا و مهابتی کنشورست منطقه و جهان. بنابراین از این لحاظ این نشست با نشست دوره قبل تفاوتی ندارد ولی در این دوره، حکومت سرپرست افغانستان حاکم است و بحث، بحث کنار آمدن آنان با مردم افغانستان و گروه‌های مخالف در خارج افغانستان نیست؛ بحث این است که آیا حکومت سرپرست افغانستان در این نشست راه به رسمیت شناخته شدن خود می‌تواند هموارتر کند و آیا طالبان می‌توانند اعتماد جامعه جهانی را برای تعاملی با آنها به دست بیاورند یا نه؟

این کارشناس ایرانی در ادامه توضیح می‌دهد: نکتهی دیگری آنکه، به هر حال اولویت‌های ثابت آمریکا در منطقه، ادعای تهدیداتی بوده که از ناحیه افغانستان به صورت مستقیم و غیرمستقیم به منافع حیاتی آمریکا، پیکارچگی سرزمینی و متحدان بلافصل آن می‌توانست مربوط باشد که اوج آن حادثه بازده سپتامبر بود.

این اولویت‌های ثابت همچنان به قوت خودش باقی هستند که مبنای مذاکرات قبلی دوحه و توافق با طالبان شد اما در حال حاضر آیا آمریکا می‌تواند به صورت مستقل و بدون تعامل با سایر کشورهای همسو یا رقیب، سیاست‌های خود را در رابطه با افغانستان و منطقه انجام بدهد یا خیر؟ به نظر می‌رسد بخشی از آن طی همه‌ی این سال‌ها دنبال می‌شده‌است، گزاره‌های زیادی مبنی بر همکاری بین حکومت سرپرست افغانستان و آمریکا در زمینه‌های اطلاعاتی وجود دارد و ما هم عملاً دیدیم که هیچ تهدیدی از جانب طالبان معطوف به آمریکا و متحدان آن نبوده است. بنابراین آنچنان نمی‌توانیم نشست دوحه را دنباله‌ی نشست قبلی آن بدانیم اما در سطح دیگری باید گفت که به طور کلی آمریکایی‌ها نیاز دارند در رقابت‌های انتخاباتی، دستاوردهایی داشته باشند و به صورت کلی نمی‌توانند پرونده افغانستان را مختومه و به شکل بلاتکلیف معرفی کنند.

این کارشناس ایرانی در ادامه توضیح می‌دهد: نکتهی دیگری آنکه، به هر حال اولویت‌های ثابت آمریکا در منطقه، ادعای تهدیداتی بوده که از ناحیه افغانستان به صورت مستقیم و غیرمستقیم به منافع حیاتی آمریکا، پیکارچگی سرزمینی و متحدان بلافصل آن می‌توانست مربوط باشد که اوج آن حادثه بازده سپتامبر بود.

این اولویت‌های ثابت همچنان به قوت خودش باقی هستند که مبنای مذاکرات قبلی دوحه و توافق با طالبان شد اما در حال حاضر آیا آمریکا می‌تواند به صورت مستقل و بدون تعامل با سایر کشورهای همسو یا رقیب، سیاست‌های خود را در رابطه با افغانستان و منطقه انجام بدهد یا خیر؟ به نظر می‌رسد بخشی از آن طی همه‌ی این سال‌ها دنبال می‌شده‌است، گزاره‌های زیادی مبنی بر همکاری بین حکومت سرپرست افغانستان و آمریکا در زمینه‌های اطلاعاتی وجود دارد و ما هم عملاً دیدیم که هیچ تهدیدی از جانب طالبان معطوف به آمریکا و متحدان آن نبوده است. بنابراین آنچنان نمی‌توانیم نشست دوحه را دنباله‌ی نشست قبلی آن بدانیم اما در سطح دیگری باید گفت که به طور کلی آمریکایی‌ها نیاز دارند در رقابت‌های انتخاباتی، دستاوردهایی داشته باشند و به صورت کلی نمی‌توانند پرونده افغانستان را مختومه و به شکل بلاتکلیف معرفی کنند.

این کارشناس ایرانی در ادامه توضیح می‌دهد: نکتهی دیگری آنکه، به هر حال اولویت‌های ثابت آمریکا در منطقه، ادعای تهدیداتی بوده که از ناحیه افغانستان به صورت مستقیم و غیرمستقیم به منافع حیاتی آمریکا، پیکارچگی سرزمینی و متحدان بلافصل آن می‌توانست مربوط باشد که اوج آن حادثه بازده سپتامبر بود.

این کارشناس ایرانی در ادامه توضیح می‌دهد: نکتهی دیگری آنکه، به هر حال اولویت‌های ثابت آمریکا در منطقه، ادعای تهدیداتی بوده که از ناحیه افغانستان به صورت مستقیم و غیرمستقیم به منافع حیاتی آمریکا، پیکارچگی سرزمینی و متحدان بلافصل آن می‌توانست مربوط باشد که اوج آن حادثه بازده سپتامبر بود.

اخبار

سقوط آودیوگا شکست راهبردی و

نمادین برای اوکراین

روزنامه آمریکایی معتقد است سقوط شهر «آودیوگا» یک «ضربه راهبردی و نمادین» برای اوکراین محسوب می‌شود.

به گزارش ایسنا، پس از ماه‌ها نبرد، ارتش اوکراین در نهایت روز شنبه از شهر آودیوگا در نزدیکی دونتسک عقب‌نشینی کرد و کنترل این شهر راهبردی به دست نیروهای روسیه افتاد.

کنترل دونتسک از سال ۲۰۱۴ و با شروع ناآرامی‌ها در اوکراین در اختیار روسیه و نیروهای هم‌پیمان آن بوده و حالا با تصرف آودیوگا، امنیت این منطقه مهم در مرزهای غربی روسیه برای مسکو تأمین شده است.

روزنامه نیویورک تایمز، شکست اوکراینی‌ها در آودیوگا را «ضربه‌ای راهبردی و نمادین» برای ارتش این کشور توصیف کرده و نوشته این شهر مقر دفاعی اوکراین در منطقه دونتسک بوده است.

اوکراینی‌ها همچنین در این شهر از مواضع نظامی خود در غرب این منطقه محافظت می‌کردند و شهر دونتسک را هم تحت تهدید مستمر خود قرار داده بودند.

به نوشته این رسانه آمریکایی، تصرف آودیوگا ممکن است یک گشایش را برای روسیه ایجاد کند و نیروهای روس به سمت شهرهای راهبردی دیگر از جمله «یوکروفسک» در شمال غرب این منطقه که یک مرکز لجستیکی برای ارتش اوکراین است، پیشروی کنند.

این اقدام همچنین روسیه را به قدم دیگر به سمت هدف آن‌ها یعنی تصرف تمام منطقه دونتسک نزدیک‌تر می‌کند.

به دست گرفتن کنترل آودیوگا بزرگترین پیشروی روسیه از زمان تصرف باخومت در ماه می است.

نیویورک تایمز نوشت آودیوگا همچنین به نماد «مقاومت اوکراین» از زمان آغاز درگیری‌ها در سال ۲۰۱۴ تبدیل شده بود و سقوط آن ممکن است بر روحیه نظامیان اوکراین هم تاثیرگذار باشد.

در حالی که جنگی تمام عیار در اوکراین ادامه دارد، سربازان اوکراینی درباره فرسودگی و وضعی عدم درک راهبرد نظامی سخن گفته‌اند.

بعضی از آن‌ها گفته‌اند دستور عقب‌نشینی از آودیوگا بسیار در صادر شد و برخی گروهان‌ها حتی فرصتی برای سوزاندن مدارک نداشتند.

سربازان اوکراینی در شهر آودیوگا در جریان نبرد.

روزنامه نیویورک تایمز نوشت آودیوگا همچنین به نماد «مقاومت اوکراین» از زمان آغاز درگیری‌ها در سال ۲۰۱۴ تبدیل شده بود و سقوط آن ممکن است بر روحیه نظامیان اوکراین هم تاثیرگذار باشد.

در حالی که جنگی تمام عیار در اوکراین ادامه دارد، سربازان اوکراینی درباره فرسودگی و وضعی عدم درک راهبرد نظامی سخن گفته‌اند.

بعضی از آن‌ها گفته‌اند دستور عقب‌نشینی از آودیوگا بسیار در صادر شد و برخی گروهان‌ها حتی فرصتی برای سوزاندن مدارک نداشتند.

روزنامه نیویورک تایمز نوشت آودیوگا همچنین به نماد «مقاومت اوکراین» از زمان آغاز درگیری‌ها در سال ۲۰۱۴ تبدیل شده بود و سقوط آن ممکن است بر روحیه نظامیان اوکراین هم تاثیرگذار باشد.

در حالی که جنگی تمام عیار در اوکراین ادامه دارد، سربازان اوکراینی درباره فرسودگی و وضعی عدم درک راهبرد نظامی سخن گفته‌اند.

بعضی از آن‌ها گفته‌اند دستور عقب‌نشینی از آودیوگا بسیار در صادر شد و برخی گروهان‌ها حتی فرصتی برای سوزاندن مدارک نداشتند.

روزنامه نیویورک تایمز نوشت آودیوگا همچنین به نماد «مقاومت اوکراین» از زمان آغاز درگیری‌ها در سال ۲۰۱۴ تبدیل شده بود و سقوط آن ممکن است بر روحیه نظامیان اوکراین هم تاثیرگذار باشد.

در حالی که جنگی تمام عیار در اوکراین ادامه دارد، سربازان اوکراینی درباره فرسودگی و وضعی عدم درک راهبرد نظامی سخن گفته‌اند.

بعضی از آن‌ها گفته‌اند دستور عقب‌نشینی از آودیوگا بسیار در صادر شد و برخی گروهان‌ها حتی فرصتی برای سوزاندن مدارک نداشتند.

روزنامه نیویورک تایمز نوشت آودیوگا همچنین به نماد «مقاومت اوکراین» از زمان آغاز درگیری‌ها در سال ۲۰۱۴ تبدیل شده بود و سقوط آن ممکن است بر روحیه نظامیان اوکراین هم تاثیرگذار باشد.

در حالی که جنگی تمام عیار در اوکراین ادامه دارد، سربازان اوکراینی درباره فرسودگی و وضعی عدم درک راهبرد نظامی سخن گفته‌اند.

بعضی از آن‌ها گفته‌اند دستور عقب‌نشینی از آودیوگا بسیار در صادر شد و برخی گروهان‌ها حتی فرصتی برای سوزاندن مدارک نداشتند.

عقب‌نشینی اوربان در قبال اتحادیه اروپا

چراغ سبز مجارستان به عضویت سوئد در ناتو

به گفته اوربان، بوداپست از این فرصت برای بزرگ کردن مجدد اروپا استفاده می‌کند؛ دقیقاً همان عبارتی که دونالد ترامپ، رئیس جمهوری سابق ایالات متحده در کارزار انتخاباتی خود استفاده می‌کرد و می‌گفت: آمریکا را دوباره بزرگ کنیم.

خبرگزاری آسوشیتدپرس نیز گزارش کرد، نخستین سخنرانی اوربان پس از کناره گیری رئیس جمهوری مجارستان انجام شد: «کاتالین نواک» یک محکوم به کودک آزاری را عفو کرد که این اقدام به موجی از خشم و عصبانیت مردم مجارستان در برابر سوئد منجر شد و در نهایت وی مجبور به استعفا شد. کاتالین نواک پس از تحمل فشار سیاسی شدید به دلیل عفو یک محکوم در یک پروندهٔ آزار جنسی کودکان استعفا کرد.

نواک روز شنبه، ۲۱ بهمن‌ماه، در سخنانی که از تلویزیون دولتی پخش شد، گفت: اشتباه کردم. امروز آخرین روزی است که به عنوان رئیس جمهوری مجارستان در کنار شما هستم.

اوربان درباره این کناره گیری گفت، سال ۲۰۲۴ هرگز نمی‌شد به این بدی آغاز شود و استعفاي رئیس جمهوری یک کابوس برای کشور است.

اوربان همچنین به دنبال کاهش خشم عمومی ناشی از این رسوایی است که حزب ملی گرای او را در هفته‌های اخیر به شدت دچار تزلزل کرده است؛ او حتی گفته که نواک مسئول تصمیم خود برای کناره گیری است. این صحبت‌ها درباره عفو این کودک آزار به راهپیمایی هزاران نفری در پایتخت مجارستان منجر شد و شرکت‌کنندگان خواستار استعفاي او شدند.

پایان سال جاری میلادی یک تصویر کاملا متفاوت از حال حاضر را نشان خواهد داد.

وی با اشاره به انتخابات ریاست جمهوری نوامبر ۲۰۲۴ آمریکا و انتخابات ژوئن پارلمان اروپا گفت: فضای مجارستان برای مانور کاهش نمی‌یابد بلکه گسترش هم خواهد داشت.

با حضور اوربان در سمت نخست وزیری مجارستان، بوداپست با بروکسل بر سر یکسری از مسائل دچار تنش شده است. مقام‌های اتحادیه اروپا کمک‌های مالی به مجارستان را بابت رویکردهای سختگیرانه مهاجرتی اوربان و همچنین محدودیت‌هایی در استقلال قضایی مسدود کردند و از طرفی هم حمایت‌های اوربان از آتش بس و مذاکرات صلح در اوکراین او را در مقابل دیگر سران اتحادیه اروپا قرار داده است.

وی روز شنبه گفته بود: بروکراسی بروکسل، اروپا را از مشکل خارج نخواهد کرد. ارتشش را ندارد که انرژی خود را صرف متقاعد کردن آنها کنیم. تغییرات واقعی توسط یک جریان جدید جناح راستی اروپایی محقق می‌شود که مجارستانی‌ها هم جزئی از آن هستند. ما باید بروکسل را اشغال کنیم.

نخستین فرصت اوربان برای به اصطلاح «اشغال بروکسل» در ژوئن و زمانی خواهد بود که تمامی ۷۳۰ کرسی پارلمان اروپا به رای گذاشته می‌شود.

کمتر از یک ماه پس از این رای گیری، مجارستان ریاست دوره‌ای شورای اروپا را خواهد داشت. یک کمیسیون جدید اروپایی انتخاب می‌شود که کاندیدایی را برای تأیید پارلمان اعلام خواهد کرد.

کاتالین نواک چند ماه پیش تصمیم گرفت حدود ۲۲ هزار نفر را عفو کند که در میان آنها معاون مدیر یک مهد کودک نیز که به مدیر این مرکز کمک کرده بود بر روی جرائم خود سرویس بگذارد، مورد عفو قرار گرفت. مدیر مهدکودک به دلیل آزار جنسی چند پسر زیر سن قانونی در اوایل دهه ۸۰ میلادی، به ۸ سال زندان و معاون او نیز به بیش از سه سال زندان محکوم شده بود.